

Motion till riksdagen

1988/89:So212

av Ingbritt Irhammar och Per-Ola Eriksson (båda c)
Bilstödet för förståndshandikappade

Bilstödet för handikappade har betytt mycket förbättrade kommunikationsmöjligheter för dessa människor. Det har ökat deras möjligheter att så långt möjligt leva ett normalt liv. Det är positivt.

För de föräldrar eller vårdnadshavare som har gravt handikappade barn har bilstödet också haft stor betydelse. För dessa gäller stödet fram tills barnet fyller 18 år. Då har de flesta av dessa ungdomar möjlighet att ta körkort och få bilstöd för egen bil.

En grupp bland de handikappade har dock blivit missgynnad. Det är gruppen gravt utvecklingsstörda som ej vid 18 års ålder har möjlighet att ta körkort på grund av hämmad förståndsutveckling. För denna grupp upphör möjligheten för föräldrarna resp. vårdnadshavarna att efter barnets 18 års ålder få bilstöd. Det är en stor orättvisa som i många fall skapar problem för dessa familjer. Därför bör bilstödet ges även efter uppnådd 18-årsgräns om den handikappade fortsätter att bo kvar hemma.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anføres om fortsatt bilstöd till föräldrar/vårdnadshavare till hemmavarande gravt handikappade som fyllt 18 år.

Stockholm den 18 januari 1989

Ingbritt Irhammar (c)

Per-Ola Eriksson (c)